

ŽEROTÍN

53

březen 2020
ročník XVIII
čtvrtletní zpravodaj
Obecního
úřadu Žerotín

OBSAH:

Zprávy obecního úřadu - Společenská kronika - Hospůdka U turistů - Kde se pivo vaří - Želechovické muzeum - 120 let Sokola - Tříkrálová sbírka - Sokolský ples - Memoriál Jana Jaška - Proč?
- Milí spoluobčané - Glosář

Z MINULOSTI OBCE ŽEROTÍNA

VLASTA HLŮZOVÁ

Obálka knížky viz článek zvnitř listu: Nová publikace.

Periodický tisk územního samosprávného celku • Vydává: Obec Žerotín • Žerotín 13, Litovel 784 01, IČO 00299758 •
Registrováno u MK pod značkou: EČ MK ČR E 17321 • redaktor: Jiří Němec • Redakce mobil: 724 738 032 • email
redakce: red.zpravodaj@seznam.cz • Názor autora článku nemusí být nutně názorem vydavatele, do textu autora
nezasahujeme.

Uzávěrka příštího čísla: 31. května 2020

Zprávy obecního úřadu

Dne 18. dubna 2020 proběhne v naší obci svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu. Místo a přesný čas svozu bude vyhlášen ráno v den svozu.

Znovu žádáme občany, aby využili bezplatného zpětného odběru pneumatik ve vybraných pneuservisech a nevozili pneumatiky na svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu, kde za jejich likvidaci obec platí nemalé peníze. Odběrná místa naleznete na webu obce v aktualitách.

Úhrada poplatků za komunální odpad

Od letošního roku došlo k navýšení poplatků za komunální odpad na 400 Kč, poplatek za psa zůstává 100 Kč. Poplatky jsou splatné do 30. 6. 2020.

Poplatky za komunální odpad a psy je možné hradit na účet obecního úřadu **č. 1801707369/0800**. Aby mohly být platby správně přiřazeny, nezapomeňte uvést jako **variabilní symbol číslo popisné**, za které jsou poplatky hrazeny, a **do zprávy pro příjemce** napište vaše **příjmení**.

Společenská kronika

Jubilanti:

Markéta Sitová – 93 let
Vladimír Sládek – 80 let
Josef Lakomý – 85 let
Marie Kobylková – 80 let

Do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti

Vlasta Hlůzová - Z minulosti obce Žerotína.

Paní Vlasta Hlůzová, šternberská patriotka, a učitelka na penzi, která kdysi jeden rok učila i u nás v Žerotíně, napsala publikaci s názvem **Z MINULOSTI OBCE ŽEROTÍNA**. Jak už název napovídá, jedná se o knížku, která doposud v takovémto rozsahu (mimo kroniky) chyběla.

Publikace má 178 stran, z toho tvoří 14 stran obrazová příloha. Uvnitř doprovázejí text už jen fotokopie rychtářské pečeti, novodobého znaku obce a praporu a u šesti životopisných medailonků fotografie významných osobností, které se v obci buď narodily nebo zde nějakou dobu žily a pracovaly. Obsah zahrnuje oddíly:

Úvodem

Základní údaje o obci, vlastivěd-

ný pohled, k etymologii názvu, z časů poddanství a roboty, z dávnější minulosti Žerotína, správa obce, její symboly, správní začlenění, zaměstnání obyvatelstva, z historie školy, Žerotín za Velké války, meziválečné období, život za protektorátu, léta obnovy a poválečného hospodaření, spolková činnost, ze současnosti obce, významné osobnosti, historické památky a pamětihodnosti, bylo - nebylo (*převyprávěné nebo autorské pověsti z obce a jejího okolí*) Nejvýznačnější události obce v datech, literatura, obrazová příloha. V publikaci jsou dějiny obce stručně shrnuty a zasazeny do **rámce regionálních a národních (i světových) dějin**. Jsou psány populárně naučným stylem, nikoli stylem odborným, neboť

jsou určeny obyvatelům Žerotína a zájemcům o regionální historii v blízkém okolí.

Vlasta Hlůzová z množství rozptýleného pramenného materiálu vybrala to podstatné. Knížečka je publicistickým příspěvkem obci a také škole, od jejíhož postavení vloni uplynulo 115 let.

Domnívám se, že takovou publikaci by měl mít doma každý žerotínský patriot.

Knížka stojí 132 Kč včetně DPH a zájemci o ni nechť se hlásí nejpozději do konce března na obecním úřadě. Ten pak u paní Hlůzové zajistí dodání výše popsané publikace.

Jiří Němec

Hospůdka u Turistů

Věděli jste, že naše žerotínská hospoda má své jméno? Jmenuje se Hospůdka u Turistů.

V minulém čísle Zpravodaje vystala otázka, jak toto jméno vzniklo. Já to vím. Zeptala jsem se

na to hned, když jsem si nového názvu všimla. Souvisí to s jedním nočním turistickým putováním

majitele hospůdky, po němž mu kamarádi říkali „ty turisto“. Jak jednoduché.

Ale jméno hospody se odráží i v něčem jiném. Celkem pravidelně se zde domluví parta lidí a vyrazí na turistický výlet. Po vánočních svátcích se společně vydali na Šerák. Šlo jich i s dětmi asi

dvacet. Překvapilo mě, že se dokázala domluvit tak početná banda. Po akci se zastavili na pivko v hospodě, kam jsem zrovna taky přišla a mohla si vyslechnout zážitky z cesty. I společné foto jsem viděla. ☺ Další plánovaná akce byla výstup na Praděd. Těší mě, že v dnešní hektické době, kdy

na nic není čas, se lidi dokážou společně vypravit na obyčejný turisták. Jsou to nadšenci, blázni, jsou skvělí. Zpracuji na kondici a příště jdu s nimi. Ono i to pivo pak chutná nějak lépe. ☺

Ať žije Hospůdka u Turistů!

Mirka Trokanová

Kde se pivo vaří

V naší obci vyrost pivovar. Vlastně je to pidipivovar. Po dlouhém vyřizování na úřadech se podařilo získat stavební povolení a tento malý pivovárek mohl dostat i své jméno. Jmenuje se Pod Kalousem po jednom nočním krasavci, který často usedal na ořechu v naší zahradě a zvědavě pozoroval první pokusy vaření piva.

Pidipivovar Pod Kalousem najdete u Trokanů, č.p. 101. Vaří ho sládek Martin Trokan. Zatím si vytvořil recepturu na polotmavé svrchně kvašené pivo typu IPA a nazval ho Žerotínský kalous. Někteří z vás už toto pivo znají. Plánujeme vařit ještě černé pivo a příležitostně i různé speciály. Pro pivo si mohou lidé chodit, kdyko-

liv budeme doma nebo se mohou s námi spojit telefonicky. K prodeji bude i v naší žerotínské hospůdce. Říká se: „Kde se pivo vaří, tam se dobře daří.“ A v naší obci se vaří. No řekněte, není to dobrá zpráva?

☺

Mirka Trokanová

Z exponátů želechovického muzea keramické kachle z kamen žerotínské školy

Konvolut několika málo keramických kachlů z počátku 20. století čekal 8 let na půdě obecního úřadu v Želechovicích, kde má místní vesnické muzeum svůj provizorní depozitář, na svoje „znovuobjevení“, a to v rámci příprav želechovických muzejníků na výstavu starých školních pomůcek a zařízení připravovanou k příležitosti oslav 150. výročí vzniku Gymnázia Uničov, které proběhnou 19. 9. 2020 v budově tohoto vzdělávacího ústavu.

Keramické kachle se k nám do Želechovic dostaly z půdy žerotínské školy v r. 2012, když Vesnické muzeum Želechovice ještě sice neexistovalo, ale již se rodily myšlenky na jeho vznik. To sebou přinášelo potřebu získat předměty, jež by byly vhodné k sestavení stá-

lých expozic muzea. Proto zakladatelé muzea Ing. Antonín Hampl ze Želechovic a Ing. Petr Stránský z Uničova nemohli odmítnout nabídku tehdejší ředitelky ZŠ a MŠ Žerotín spočívající v probírce vyřazovaných předmětů z interiéru školní budovy. Nejen z přistavěného kontejneru, ale i přímo z různých zákoutí školy, byly zachráněny některé předměty, zejména školní pomůcky, které jsou v současnosti ve správě želechovického muzea, a to například sluchát-

ková bezdrátová souprava pro učebny SBS-125, výtahový sociálněistického školství, o níž bylo pojednáno v čísle 46 v červnu 2018 tohoto zpravodaje.

Až při podrobnějším ohledání a poctivému vyčištění kachlů od nánosů mnohaletých nečistot vyšlo najevo, že se nejedná o ledasjaké anonymní kachle, u nichž by absentovalo propojení s jinými his-

torickými souvislostmi, ale o výrobky z litovelské dílny známého rodinného kamnářství a hrncířství Václava Lamra.

Z kamen, které byly dominantou některé místnosti školy a vyznačovaly se zajímavým estetickým ztvárněním, se dochovalo jen pět kusů kachlů – 2 kusy dvojitého rohových čtvercových kachlů s květinovým motivem rozety v kruhovém medailonu, se zdobným nárožím zřejmě v podobě sloupů obtočených stoupající reliéfní levotočivou spirálou; 2 kusy římsových kachlů s výrazným vystupujícím motivem hlavy lva s hřívou zobrazenou zepředu umístěnou mezi ozdobnými rostlinnými prvky, nahoře s členitou římsou či fabionem; 1 kus kachle z nejvyšší části kamen se jménem a příjmením kamnáře. Všechny kachle tak pocházejí z teplosměnné plochy (pláště) kamen, která předává

tepelnou energii do vytápěných prostor sáláním. Kamna disponovala dobrou akumulací schopností díky keramickým materiálům používaných k jejich výrobě, v nich byla energie zadržena a postupně vyzařována do prostoru třídy či kabinetu. Kachle pocházejí z dílny Lamrů z Litovle, kde se kachlová kamna vyráběla již před sto lety. Když v r. 1898 přišel do Litovle ze Kdanic u Sobotky kamnářský mistr Alois Lamr

se synovcem Václavem z Jičína, zakoupil ve městě dům č. p. 38 na Rybníčku a provozoval v něm svoji živnost. Václav, tvůrce žerotínských kamen, působil v jeho dílně nejprve jen jako tovaryš, pak ale dílnu svého strýce opustil a věnoval se raději práci městského strážníka. V roce 1912 však Alois Hamr zemřel zanechav po sobě 4 sirotky. Aby se o ně Václav Lamr (1878-1952) mohl postarat, odkoupil jeho dům i s vybavením a pustil se opět do výroby kachlových kamen, navázal na prastarou keramickou tradici a vybudoval v Litovli kamnářství, později i keramickou dílnu. Byl to muž pilné práce, měl stále zástěru zamazanou od hlíny, vlastenec a činovník Sokola. Pracoval s prastarou keramickou dílnou a pecí pocházející z r. 1670. Václavův vnuk, malíř věnující se křesťanské tematice,

vyprávěl, že když si chtěl dědeček odpočinout od práce, vyšel na ulici před dům a pozoroval omladinu. Občas nějakého uličníka, co nějak zlobil, vtáhl do dílny a zavřel za pec, kde byla absolutní tma. Tak se stal jakýmsi strážným ulice. Když se objevil ve dveřích dílny, rozhostila se mezi dětmi uliční slušnost. Tuto činnost měl ostatně v krvi, kdy působil jako městských strážník a čekal, až se ve městě uvolní nějaká pec na keramickou práci. Účastnil se bojů v první světové válce, cestoval od Haliče po Itálii, bojoval v Rusku v zákopech. Jeho válečné útrapy se pak staly zdrojem jeho vyprávění.

S úmrtím Václava Lamra však jeho řemeslo v Litovli nezaniklo, neboť kamnářskému i hrncířskému řemeslu se věnovali i jeho syn a vnuk, jak ostatně správně poznamenává redaktor Jiří Němec v článku „Litovel“ ve 32. čísle tohoto zpravodaje (prosinec 2014). Existence fragmentů žerotínských školních kachlových kamen, které musíme zařadit do našich moderních dějin, dokládá mistrnou práci starých řemeslníků – kamnářů, kteří tvořili svá díla z červené hlíny (červenice) těžené na Červenec v blízkosti železnice, podtrhují tak souvislosti a doplňují epizody z naší regionální historie.

*Antonín Hampl,
správce Vesnického muzea Želechovice*

120 let T. J. Sokol Žerotín

Tělocvičná jednota Sokol Žerotín uspořádala v sobotu 28. prosince 2019 turnaj rodičů s dětmi, a to u příležitosti svého 120. výročí založení. Jednota také realizovala výstavu a přednášku na téma

„Dějiny Sokola“. Rovněž u této příležitosti byla předána čestná uznání zasloužilým členům naší organizace. Starosta jednoty Vladimír Bajer a vzdělavatel jednoty Radek Hrubý připomněli his-

torický význam naší jednoty pro obec Žerotín. Je třeba především zdůraznit roli Sokola při budování místní občanské vybavenosti, která slouží naší obci a občanům do dnešních dnů – ať už se jedná

o výstavbu koupaliště, tenisových kurtů a kulturně společenského zařízení, kde se jednota významně podílela nejen brigádnickými hodinami, ale i finančně.

Byl to právě Sokol, který v průběhu 20. století prosazoval myšlenku výstavby sokolovny, později, v době jednotné tělovýchovy, kulturně společenského zařízení. Z důvodu neblahých dějinných událostí v letech 1938 a 1953 došlo k zahájení výstavby až v roce 1968. V archivu Sokola jsou uloženy plány původního Kulturního domu z roku 1947. Plán počítal

s výstavbou moderní funkcionalistické budovy, která byla opatřena přísálím a multifunkčním sálem, který byl koncipován pro kino, divadlo, sport, zábavu a přednášky. Sál měl vlastní jeviště o rozloze 72 m². Jeviště disponovalo vlastním zázemím v podobě šaten a kulisárny. Foyer navazoval na sportovní klubovnu, šatny a sprchy. Budova byla podsklepená a kromě kotelny a několika skladových místností v ní byly umístěny ještě další šatny. V prvním patře byla místnost pro promítání filmů, místnost pro fotografa, společenská místnost,

knihovna, čítárna a pokoj pro hosta. Kapacita hlavního sálu činila 220 míst k sezení.

Nemůžeme opomenout ani brigádnické akce „Sokol obci“, kterých Sokol během své existence uspořádal nepočítaně. Tyto akce byly (a jsou) nejen neocenitelné pro obec, ale též posilují sounáležitost v rámci jednoty. Za těch 120 let prošla našimi řadami spousta schopných lidí, o které naše jednota neměla nikdy nouzi.

Tomáš Hrubý, náčelník a matrikář T. J. Sokol Žerotín

Foto: Ondřej Bajer

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka je akce organizovaná Charitou Česká republika a v ní sdruženými lokálními charitami. Akce navazuje na tradici koledování na Tři krále (6. ledna). Jejím hlavním účelem je především pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším sociálně potřebným skupinám lidí. Nejméně desetina výnosu sbírky je každoročně určena také na humanitární pomoc do zahraničí.

Naše obec patří pod Charitu Šternberk. Záměrem Charity Šternberk je letošní výnos ze sbírky použit především na poskytování přímé

pomoci lidem v nouzové či krizové situaci, podpora sociální služby Sociální rehabilitace Rozkvět (osoby s mentálním postižením) a podpora domácí zdravotní péče, včetně hospicové péče.

V naší obci se Tříkrálová sbírka uskutečnila dne 11. 1. 2020. Letos se v naší obci vybralo 19 041,00 Kč. Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem spoluobčanům, kteří byli opět štedří a přispěli tak k celorepublikovému rekordu. Od roku 2001 výnos sbírky každoročně stoupá. Loni v lednu překročil 120 milionů Kč a letos byl rekord překonán, vybralo se

celkem 130 335 680,00 Kč. Velké poděkování patří také našim dětským koledníkům za jejich ochotu a nadšení, se kterým ke sbírce přistupují, za jejich krásný zpěv, kterým určitě potěšili nejednoho dárce. V letošním roce s námi koledovali:

Gabriela Čouková, Adélka Keislerová, Maruška Mičková, Anička a Tereška Lichtensteinovy, Kája Janíčková, Šimon Hublar, Radim Buchta a Ondra Škoda.

Hubáčkovi

Sokolský ples

Tělocvičná jednota Sokol Žerotín uspořádala v sobotu dne 22. února 2020 sokolský ples, a to u příležitosti 120. výročí svého založení. Akce byla obohacena dvěma vystoupeními. Jednalo se o vystoupení zumby a předtančení klasických a latinskoamerických tanců. K poslechu a tanci hrál DJ Mroz. Taktéž nelze opomenout velký zájem o losy do tomboly. Samotný ples se vydařil, a to především díky perfektní organizaci a sehnání organizátorů.

Velký dík patří všem sponzorům, kteří přispěli svými dary do tomboly plesu, panu Pavlitovi za vynikající guláš a také všem, kteří se po organizační stránce podíleli na přípravě, průběhu a úklidu plesu. Zvláštní dík patří starostovi T. J. Sokol Žerotín Vladimíru Bajerovi, který svým osobitým stylem provázal celým večerem.

Tomáš Hrubý

Memoriál Jana Jaška 2020

Znovu po roce uspořádala Tělocvičná jednota Sokol Žerotín turnaj ve stolním tenise. Letos se uskutečnil v sobotu 15. února 2020. Tento tradiční turnaj, který se konal již podesáté a kterého se účastní družstva z celé republiky, byl zahájen br. Igorem Coufalem a starostou obce Žerotín Robertem Venským. Minutou ticha byla vzpomenua památka br. Jana Jaška. Jako vždy se soutěžilo v mužské a ženské kategorii.

V kategorii mužů hrálo 8 tří až čtyřčlenných družstev, v kategorii žen pak 5 dvoučlenných družstev. Naši jednotu reprezentovali v kategorii mužů Igor Coufal, Ondřej

Coufal, Jindřich Coufal. V kategorii žen pak dvojice Svačinová a Hájková.

V kategorii mužů zvítězilo družstvo T. J. Sokol Žerotín, na druhém místě se umístilo družstvo TJ Sokol Rebešovice, třetí byl BREST Brno, čtvrtý TJ Sokol Ondratice, pátý T. J. Sokol Šternberk, šestý ST Ostrava, sedmý TJ Sokol Palonín, osmý SK Štarnov. V kategorii žen zvítězilo družstvo Družba Brno, na druhém místě se umístily hráčky z T. J. Sokol Žerotín, třetí byl BREST Brno, na čtvrtém místě TJ Sokol Rebešovice a na pátém místě SK Praha. Nejlepším mužem byl Martin

Smejkal z družstva BREST Brno (13 vítězných utkání, bez porážky), nejlepší ženou byla Marta Ilievová z družstva Družba Brno (5 vítězných utkání, bez porážky). Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem družstvům za účast, gratulujeme vítězům a našim hráčům děkujeme za vzornou reprezentaci. Taktéž děkujeme všem sponzorům a také všem, kteří se podíleli na organizaci a zdárném průběhu tohoto turnaje. V tomto směru patří zvláštní dík především rodině Coufalových.

Tomáš Hrubý, náčelník jednoty

PROČ?!

Před samotným koncem loňského roku se v našem obecním zastupitelstvu stala věc nevídaná. Dozvěděl jsem se totiž, že po posledním prosincovém veřejném zasedání, kterého jsem se nemohl zúčastnit, došlo k velmi ostré výměně názorů a kritice výkonu práce obecního pracovníka a člena zastupitelstva, pana Jana Hubáčka, ze strany starosty a místostarostky obce. Ten posléze na základě těchto velmi ostrých ataků (dle jeho názoru dlouhodobých) podal okamžitou výpověď z pracovního poměru a navíc rezignoval i na funkci zastupitele obce.

Přiznám se, že jsem tomu zprvu nechtěl uvěřit, neboť mezi námi na obci doposud k žádným pracovním ani osobním sporům nedocházelo. Z iniciativy ostatních členů zastupitelského sboru byla proto svolána mimořádná schůzka čle-

nů zastupitelstva, kde bylo vše potvrzeno a kde jsem si i já vyslechl důvody vedení obce. Pan Hubáček, ač zván, přítomen nebyl. Musím říct, že po skončení této schůzky mi zůstala jen pachut v ústech, neboť s argumenty a výtkami starosty i místostarostky vůči pracovnímu nasazení Jendy Hubáčka nemohu a nikdy nebudu souhlasit! Jsem si naopak jistý, že stejný názor se mnou sdílí i další členové našeho zastupitelstva.

I po této schůzce, ke vší úctě k předešlým pracovníkům, budu stále tvrdit, že obec Žerotín na postu obecního pracovníka již dlouho nedisponovala snaživějším, pracovitějším a svědomitějším člověkem! Pracuji v zastupitelstvu již řádku let a cítím to i jako občan. Jendu bylo „všude vidět“, bylo na něm znát a dával to i najevo, že ho práce nesmírně baví a těší. Spolu

jsme pracovali také v komisi pro životní prostředí, kde sršel nápady a iniciativou. Kromě jiného svědomitě a mnohdy i sám o své vůli dbal o zeleň, pořádek a čistotu v obci. Nikdy jsem neslyšel od kteréhokoli občana výtku na jeho práci, naopak, lidé mu fandili a v jeho práci jej podporovali.

Právě proto stále nedokážu pochopit, PROČ!

Určitá rozhodnutí již nelze vzít zpátky, proto mi, Jendo, dovol, abych Ti alespoň za svoji osobu poděkoval za všechno dobré, co jsi pro naši hezkou obec udělal, a do nového zaměstnání Ti přeji mnoho zdaru a štěstí na uznalejší šéfy!

Vladimír Motáň, člen obecního zastupitelstva

Milí spoluobčané,

na podzim roku 2018, kdy se uskutečnily volby do obecního zastupitelstva, jsem od spousty z Vás dostal hlas a tím i mandát, abych se stal zastupitelem obce. Musím přiznat, že jsem byl velice překvapen, kolik lidí do mne vložilo svoji důvěru a velice jsem si toho vážil. Byl jsem připravený pracovat pro obec jako zastupitel co nejlépe. V závěru loňského roku jsem však byl okolnostmi donucen podat výpověď z pracovního poměru za-

městnance obce a také rezignovat na funkci zastupitele obce. Pokud jsem někoho z mých voličů tímto rozhodnutím zklamal, tak se tímto velice omlouvám, ale věřte, že jsem nemohl jinak.

Chtěl bych tedy ještě jednou poděkovat všem mým voličům. Také bych chtěl poděkovat všem lidem, se kterými jsem za 9 let práce pro obec Žerotín spolupracoval. Panu starostovi Motáňovi, manželům Jirkovi a Vlastičce Vránovým,

Broně Buchtové, všem pracovníkům, kteří na obci pracovali přes pracovní úřad, všem zaměstnancům školy nyní i za doby ředitelování paní Mirky Trokanové a v neposlední řadě dvěma ženám, které se mnou pracovaly před mým odchodem a velice mi pomohly a podržely mne především psychicky a to Jitce Kučerákové a Janě Němcové.

Jan Hubáček

Glosář

Cui bono, tedy „V čí prospěch“.

Myslím, že nejsem zdaleka sám, kdo si položil tuhle otázku a nevěřícně kroutil hlavou nad informací, která se roznesla v polovině loňského adventu. Honza Hubáček, zaměstnáváný osmým rokem obecním úřadem dal výpověď a také rezignoval na svůj post v obecním zastupitelstvu.

Původně jsem měl napsaný koncept příspěvku, který už před časem „unikl“ mezi občany a vím, že mnozí jej četli. Chtěl jsem jej upravený dát do dnešního zpravodaje, ale na poslední chvíli mi přinesl svůj článek člen zastupitelstva, pan Vladimír Motáň. Jeho věty se v mnohém podobají těm mým. Mají však z titulu pisatele, snad! větší váhu, proto jsem svůj článek vyřadil.

Nicméně, to zásadní je třeba po panu starostovi a paní místostarostce požadovat. Z článku pana Motáňe jasně vyplývá, že důvody záštiplného obviňování pana Hu-

báčka z jejich strany, jsou účelové a nepravdivé a měli by oba nést svůj díl odpovědnosti.

Mnozí z nás byli voliči Jana Hubáčka a tak by nám nemělo být jedno, co je příčinou jeho dramatického konce v obecním zastupitelstvu. A to nemluvím o výpovědi z pracovního poměru, ke které jej dlouhodobý přístup vedl dohnal. Měli bychom vědět, co se doopravdy děje. Na to bychom se měli ptát a měli bychom se ptát nahlas.

Já jej volil a já se ptám. Čím tolik vadil pan Hubáček, čím, pane starosto, paní místostarostko?

Nutno podotknout, že já sám osobně rozhodně žádný konflikt se starostou ani místostarostkou nemám a nikdy jsem neměl. Naše vztahy jsou korektní. Ale já taky nikdy nebyl jejich podřízeným...

Apel na cyklisty

Už je to drahně let, co na silnici mezi Žerotínem a Pňovicemi do-

šlo ke smrtelné nehodě. Loňským rokem, spolu s výstavbou kanalizace a rekonstrukcí vozovky, se změnila její rozměry. Je užší a tím také nebezpečnější. Prostě při jakémkoliv předjíždění je pro míjející se vozidla místa méně. Zvláště riskantní se stává jízda na kole a hlavně pro nezodpovědné cyklisty. Tedy nezodpovědné hlavně vůči sobě samým. Jízda bez takřka žádných reflexních prvků (vidím je denně-šedivé, nevýrazné oblečení, které řidič rychlých kamionů snadno přehlédne) je skutečně velice riziková. Zatím se, naštěstí, nic nestalo, ale mám pocit, že mnozí z našich, zvláště starších spoluobčanů, tragickému střetu jdou naproti. Vážení! Vezměte si příklad s těch několika, kteří už se žlutozelenou vestou jezdí. Stojí pár korun a může vám zachránit život.

Jiří Němec